

Sygn. akt IV CSK 514/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa K. B. i R. B.
przeciwko Gminie K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 lutego 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powodów solidarnie na rzecz strony pozwanej kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych), tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 19 grudnia 2012 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powodów od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo o odszkodowanie w kwocie 697 000 zł za bezprawne zaniechanie wójta pozwanej Gminy polegające na odmowie wydania, w okresie od dnia 12 listopada 1998 r. do dnia 15 stycznia 2007 r., decyzji administracyjnej o warunkach zabudowy.

Sądy obu instancji stwierdziły brak podstaw do przyjęcia bezprawności zaniechania strony pozwanej w załatwieniu sprawy powodów wskazując, że czas załatwiania tej sprawy wynikał w części z zaniechania przez powodów podejmowania stosownych działań, a w części z powodu toczących się postępowań odwoławczych, na które strona pozwana nie miała wpływu.

W skardze kasacyjnej powodowie jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazali na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego „kwestii zaistnienia odszkodowawczej przesłanki bezprawności zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej w rozumieniu art. 417 § 1 k.c. poprzez brak wydania przez właściwy organ administracji publicznej decyzji administracyjnej przy powołaniu się przez ten organ na brak dysponowania aktami postępowania administracyjnego oraz z uwagi na fakt toczącego się równoległe postępowania sądowo-administracyjnego w tejże sprawie”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarżący nie wykazali, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Jak bowiem wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, wymaga to odpowiedniego sformułowania zagadnienia, wskazania przepisu prawa, na tle którego wystąpiło oraz przedstawienia kontrowersji i rozbieżnych ocen prawnych, jakie zagadnienie to wywołuje, a także wykazania, że mają one poważny i uniwersalny charakter, wymagający zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy nie tylko w celu prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, lecz także dla rozwoju judykatury (porównaj między innymi postanowienia z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r., niepubl.).

Zagadnienie nie zostało sformułowane w odpowiedni sposób, powodowie nie przedstawili też żadnych poważnych kontrowersji ani rozbieżnych ocen prawnych jak również nie wykazali konieczności zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy z uwagi na uzasadnione racje publiczne. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadza się w istocie do zakwestionowania oceny prawnej Sądu drugiej instancji i przedstawienia własnego, odmiennego stanowiska, co nie jest wystarczające.

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które obowiązuje brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

Na wniosek strony pozwanej zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną zasądzono na jej rzecz od powodów solidarnie koszty postępowania kasacyjnego (art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).

aw
db